IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2018/1570

z dne 18. oktobra 2018

o ustavitvi postopkov v zvezi z uvozom biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije ter razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) št. 1194/2013

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije;

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije ([1]) („osnovna uredba“), in zlasti člena 14(1) Uredbe,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2015/476 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2015 o ukrepih, ki jih Unija lahko uvede na podlagi poročila, ki ga sprejme Organ STO za reševanje sporov v zvezi s protidampinškimi in protisubvencijskimi zadevami ([2]) („pooblastitvena uredba STO“), ter zlasti členov 1 in 2 Uredbe;

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

(1) Komisija je 28. maja 2013 z Uredbo (EU) št. 490/2013 uvedla začasno protidampinško dajatev na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije („začasna uredba“) ([3]).

(2) Svet je 19. novembra 2013 z Izvedbeno uredbo (EU) št. 1194/2013 uvedel dokončno protidampinško dajatev na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije („dokončna uredba“) ([4]).

(3) Splošno sodišče Evropske unije („Splošno sodišče“) je 15. septembra 2016 izdalo sodbe v zadevah T-80/14, od T-111/14 do T-121/14 ([5]) in T-139/14 ([6]) („sodbe“), s katerimi sta bila člena 1 in 2 dokončne uredbe razglašena za nična v delu, v katerem se nanašata na tožeče stranke v navedenih zadevah („zadevni proizvajalci izvozniki“) ([7]).

(4) Svet Evropske unije se je najprej na sodbe pritožil. Vendar so bile pritožbe po odločitvi Sveta, da jih umakne, 2. in 5. marca 2018 izbrisane iz vpisnika Evropskega sodišča ([8]). Zato so sodbe postale dokončne in pravnomočne od datuma njihove razglasitve.

(5) Splošno sodišče je menilo, da institucije niso pravno zadostno dokazale, da je zaradi sistema diferenciranih izvoznih davkov, po katerem so se za surovine in biodizel uporabljale različne davčne stopnje, prišlo do znatnega izkrivljanja cen glavnih surovin, ki se uporabljajo za proizvodnjo biodizla v Argentini in Indoneziji. Odločilo je, da institucije ne bi smele sprejeti stališča, da cena surovin ni bila ustrezno izražena v evidencah argentinskih in indonezijskih proizvajalcev izvoznikov, in da bi se te evidence morale upoštevati pri konstruiranju normalne vrednosti za biodizel, proizveden v Argentini in Indoneziji.

([1]) UL L 176, 30.6.2016, str. 21.
([2]) UL L 83, 27.3.2015, str. 6.
([3]) UL L 141, 28.5.2013, str. 6.
([4]) Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 1194/2013 z dne 19. novembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije (UL L 315, 26.11.2013, str. 2).
([5]) Sodbe z dne 15. septembra 2016 v zadevah T-80/14, PT Musim Mas proti Svetu; T-111/14, Unitec Bio SA proti Svetu Evropske unije; od T-112/14 do T-116/14 in T-119/14, Molinos Río de la Plata SA in drugi proti Svetu Evropske unije; T-117/14, Cargill SACI proti Svetu Evropske unije; T-118/14, LDC Argentina SA proti Svetu Evropske unije; T-120/14, PT Ciliandra Perkasa proti Svetu Evropske unije, ter T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri proti Svetu Evropske unije (UL C 402, 31.10.2016, str. 28).
([6]) Zadeva T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia in PT Wilmar Nabati Indonesia proti Svetu Evropske unije (UL C 392, 24.10.2016, str. 26).
([7]) Argentinski proizvajalci izvozniki Unitec Bio SA, Molinos Rio de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cargill SACI, Louis Dreyfus Commodities S.A. (LDC Argentina SA) ter indonezijski proizvajalci izvozniki PT Pelita Agung Agrindustri, PT Ciliandra Perkasa, PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia in PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas).
([8]) Sklepi predsednika Sodišča z dne 15. februarja 2018 v združenih zadevah C-602/16 P in od C-607/16 P do C-609/16 P ter z dne 16. februarja 2018 v zadevah od C-603/16 P do C-606/16 P.

(6) Organ STO za reševanje sporov je 26. oktobra 2016 sprejel poročilo odbora, kot je bilo spremenjeno s poročilom pritožbenega organa („poročili o Argentini“) ([1]), v sporu Evropska unija – protidampinški ukrepi za biodizel iz Argentine (DS473).

(7) Organ STO za reševanje sporov je 28. februarja 2018 sprejel tudi poročilo odbora v sporu „Evropska unija – protidampinški ukrepi za biodizel iz Indonezije (DS480)“ („poročilo o Indoneziji“) ([2]). Indonezija in EU se na navedeno poročilo nista pritožili.

(8) V poročilih o Argentini in Indoneziji („poročila“) je bilo med drugim ugotovljeno, da EU ni ravnala v skladu s:

— členom 2.2.1.1 Protidampinškega sporazuma STO, ker ni izračunala stroškov proizvodnje izdelka v preiskavi na podlagi evidenc, ki jih vodijo proizvajalci,

— členom 2.2 Protidampinškega sporazuma STO in členom VI:1(b)(ii) GATT iz leta 1994, ker pri konstruiranju normalne vrednosti biodizla ni uporabila stroškov proizvodnje v Argentini in Indoneziji, ter

— členom 9.3 Protidampinškega sporazuma STO in členom VI:2 GATT iz leta 1994, ker je uvedla protidampinške dajatve, višje od stopnje dampinga, ki bi jo bilo treba določiti na podlagi člena 2 Protidampinškega sporazuma STO oziroma člena VI:1 GATT iz leta 1994.

(9) Poleg tega je odbor v poročilu o Indoneziji ugotovil, da EU ni ravnala v skladu s:

— členom 2.2.2(iii) in členom 2.2 Protidampinškega sporazuma STO, ker ni določila dobička, ki ga običajno dosežejo drugi izvozniki ali proizvajalci s prodajo izdelkov iste splošne kategorije na domačem trgu države porekla,

— členom 2.3 Protidampinškega sporazuma STO, ker ni konstruirala izvozne cene enega indonezijskega proizvajalca izvoznika, tj. družbe P.T. Musim Mas, na podlagi cene, po kateri je bil uvoženi biodizel, ki ga proizvaja družba P.T. Musim Mas, prvič nadalje prodan neodvisnim kupcem v EU,

— členom 3.1 in 3.2 Protidampinškega sporazuma STO, ker ni dokazala obstoja znatnega nelojalnega nižanja prodajnih cen v zvezi z uvozom iz Indonezije.

(10) Odbor je priporočil, naj Organ STO za reševanje sporov od EU zahteva, naj svoje ukrepe uskladi s Protidampinškim sporazumom STO in GATT iz leta 1994.

(11) Komisija je na podlagi poročil o Argentini začela pregled ([3]) v skladu s členom 1(3) Uredbe (EU) 2015/476 Evropskega parlamenta in Sveta ([4]) („pregled“). Ob začetku pregleda je napovedala, da se ji zdi primerno preučiti posledice ugotovitev poročil o Argentini tudi za ukrepe, ki so bili uvedeni za biodizel iz Indonezije, saj se zdi, da so pravne razlage iz poročil o Argentini pomembne tudi za preiskavo v zvezi z Indonezijo.

(12) Vendar je Komisija med pregledom prejela več pripomb zainteresiranih strani, ki so se nanašale zlasti na vprašanje, kako je mogoče razlago iz poročil o Argentini uporabiti za ukrepe v zvezi z biodizlom iz Indonezije. Komisija je menila, da je za analizo pripomb v zvezi z Indonezijo potrebnega več časa, in se odločila, da v uredbo o spremembi ne bo vključila preučitve Indonezije, temveč bo pregled v delu, ki se nanaša na Indonezijo, ohranila odprt.

(13) Komisija je 18. septembra 2017 sprejela Izvedbeno uredbo (EU) 2017/1578 o spremembi dokončne uredbe („uredba o spremembi“), kolikor ta zadeva argentinske proizvajalce izvoznike ([5]).

([1]) STO, Poročilo pritožbenega organa, AB-2016-4, WT/DS473/AB/R, 6. oktober 2016, in STO, Poročilo odbora, WT/DS473/R, 29. marec 2016.
([2]) STO, Poročilo odbora, WT/DS480/R, 25. januar 2018.
([3]) Obvestilo o začetku glede protidampinških ukrepov, ki veljajo za uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije, v skladu s priporočili in sklepi Organa Svetovne trgovinske organizacije za reševanje sporov v sporu EU – protidampinški ukrepi za biodizel (DS473) (UL C 476, 20.12.2016, str. 3).
([4]) Uredba (EU) 2015/476 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2015 o ukrepih, ki jih Unija lahko uvede na podlagi poročila, ki ga sprejme Organ STO za reševanje sporov v zvezi s protidampinškimi in protisubvencijskimi zadevami (UL L 83, 27.3.2015, str. 6).
([5]) Izvedbena uredba (EU) 2017/1578 z dne 18. septembra 2017 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 1194/2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije (UL L 239, 19.9.2017, str. 9).

(14) Razglasitev ničnosti izvedbenih delov dokončne uredbe, ki se nanašajo na zadevne proizvajalce izvoznike, s strani Splošnega sodišča, vpliva tudi na veljavnost uredbe o spremembi. Ker je bila z uredbo o spremembi spremenjena uredba, katere izvedbeni deli so bili razglašeni za nične, je tudi sama uredba o spremembi v zvezi z zadevnimi proizvajalci izvozniki postala nična in se zanje tudi ne uporablja.

(15) Dne 28. maja 2018 je bilo objavljeno obvestilo ([1]) o obnovi prvotne preiskave v zvezi z uvozom biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije, ki je privedla do sprejetja dokončne uredbe („obvestilo“). Hkrati se je zaključil pregled, ki se je izvajal v zvezi z Indonezijo.

(16) V skladu s sodno prakso Sodišča se lahko postopek za nadomestitev ničnega akta nadaljuje točno na tistem mestu, na katerem je prišlo do nezakonitosti. Institucije Unije imajo pri upoštevanju sodb možnost odpraviti tiste vidike dokončne uredbe, ki so privedli do razglasitve njene ničnosti v zvezi z zadevnimi proizvajalci izvozniki ([2]).

(17) Komisija bi morala poleg izreka sodb upoštevati tudi razloge, ki so privedli do teh sodb in pomenijo njihovo bistveno podlago, kolikor so bili potrebni za določitev točnega pomena tega, kar je bilo navedeno v izreku. Druge ugotovitve iz dokončne uredbe, ki v predpisanih rokih niso bile izpodbijane ali pa so bile izpodbijane, vendar je bilo izpodbijanje s sodbami Splošnega sodišča zavrnjeno, in tako niso privedle do razglasitve ničnosti dokončne uredbe, ostajajo veljavne ([3]).

(18) Da bi Komisija izpolnila svoje obveznosti, se je odločila, da bo nadaljevala to protidampinško preiskavo točno na tistem mestu, na katerem je prišlo do nezakonitosti, in bo torej ponovno preučila metodologijo, uporabljeno za konstruiranje normalne vrednosti.

(19) V obvestilo so bile vključene obrazložitve sodb Splošnega Sodišča za zadevne proizvajalce izvoznike in možnost, da se ugotovitve razširijo na vse proizvajalce izvoznike iz Argentine in Indonezije. Poleg tega so se v njem upoštevale ugotovitve odborov STO in pritožbenega organa v zvezi z Argentino in Indonezijo, da bi se ukrepi, za katere je bilo ugotovljeno, da so nezdružljivi s STO, v celoti uskladili s sporazumi STO, v skladu s členom 19.1 dogovora o reševanju sporov.

(20) Komisija je v obvestilu zadevne proizvajalce izvoznike in industrijo Unije pozvala, naj pisno izrazijo svoja stališča in zaprosijo za zaslišanje v roku iz obvestila.

(21) Vsem stranem, ki so v navedenem roku zahtevale zaslišanje in dokazale, da zanj obstajajo posebni razlogi, je bilo zaslišanje odobreno.

(22) Pripombe so poslali Evropski odbor za biodizel (EBB), pet proizvajalcev izvoznikov iz Indonezije in indonezijski organi.

2. IZVAJANJE SODB SPLOŠNEGA SODIŠČA IN UGOTOVITEV STO

(23) Komisija ima možnost, da popravi tiste vidike dokončne uredbe, zaradi katerih je bila ta razglašena za nično, dele ocene, ki jih sodbe ne zadevajo, pa pusti nespremenjene ([4]).

(24) Kot je navedeno v obvestilu, je Komisija poleg tega ponovno ocenila dokončne ugotovitve prvotne preiskave, tako da je upoštevala ugotovitve odborov STO in pritožbenega organa v zvezi z Argentino in Indonezijo. Komisija se je odločila, da bo ugotovitve razširila na vse proizvajalce izvoznike iz Argentine in Indonezije. Navedena ponovna ocena je temeljila na informacijah, zbranih med prvotno preiskavo in pregledom, ter informacijah, ki so jih zainteresirane strani predložile po objavi obvestila.

(25) En indonezijski proizvajalec izvoznik, družba Wilmar, je pred razkritjem in po njem trdil, da ni pravne podlage za obnovo preiskave v zvezi z družbo Wilmar, saj je Splošno sodišče dokončno uredbo za zadevno družbo

([1]) Obvestilo o sodbah Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016 v zadevah T-80/14, od T-111/14 do T-121/14 in T-139/14 v zvezi z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1194/2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije ter v skladu s priporočili in sklepi, ki jih je sprejel Organ Svetovne trgovinske organizacije za reševanje sporov v sporih DS473 in DS480 (EU – protidampinški ukrepi za biodizel) (UL C 181, 28.5.2018, str. 5).

([2]) Zadeva C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques (IPS) proti Svetu, Recueil 2000, str. I-8147.

([3]) Zadeva C-256/16, Deichmann SE, ECLI:EU:C:2018:187, točka 87.

([4]) Zadeva C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques (IPS) proti Svetu, Recueil 2000, str. I-8147.

v celoti razveljavilo. Vendar člen 266 PDEU določa, da mora institucija, katere akt je bil razglašen za ničnega, sprejeti ukrepe, potrebne za upoštevanje sodbe Sodišča. Poleg tega mora EU protidampinške ukrepe, uvedene na uvoz biodizla iz Indonezije, uskladiti s priporočili in sklepi iz poročil STO. Da bi se preučilo, katere ukrepe bi bilo treba sprejeti za uskladitev s sodbami Sodišča in sklepi STO, je bilo treba za obe državi in vse zadevne proizvajalce izvoznike obnoviti preiskavo od trenutka, v katerem je bila ugotovljena nezakonitost. Dejstvo, ali je ukrep razglašen za ničnega v celoti ali delno, ni pomembno za ugotovitev, ali mora Komisija zato znova preučiti vse vidike preiskave, izvedene pred razveljavljenim ukrepom. Komisija je zato to trditev zavrnila.

(26) Prvotna preiskava dampinga in škode je zajemala obdobje od 1. julija 2011 do 30. junija 2012 („obdobje preiskave“). V zvezi s parametri, ki so bili pomembni za oceno škode, so bili analizirani podatki za obdobje od 1. januarja 2009 do konca obdobja preiskave („obravnavano obdobje“).

3. **ZADEVNI IZDELEK**

(27) Zadevni izdelek so monoalkilni estri maščobnih kislin in/ali parafinska plinska olja nefosilnega izvora, pridobljeni s sintezo in/ali hidrotretiranjem, v čisti obliki ali mešanici, s poreklom iz Argentine in Indonezije, ki se trenutno uvrščajo pod oznake KN ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92, 3826 00 10 in ex 3826 00 90 („zadevni izdelek“, običajno imenovan „biodizel“).

(28) Sodbe Sodišča in poročila ne vplivajo na ugotovitve iz uvodnih izjav 16 do 27 dokončne uredbe glede zadevnega in podobnega izdelka.

4. **DOLOČITEV NORMALNE VREDNOSTI IN IZRAČUN STOPENJ DAMPINGA**

(29) Komisija je znova ocenila ugotovitve prvotne preiskave o vprašanjih prilagoditve stroškov, zgornje meje dobička in dvojnega upoštevanja.

4.1 **Prilagoditev stroškov**

(30) Sodbe Splošnega sodišča in ugotovitve STO iz uvodne izjave 8 se vse nanašajo na prilagoditev stroškov, ki so jo institucije EU izvedle v dokončni uredbi.

(31) Kot je navedeno v uvodni izjavi 28 dokončne uredbe, je Komisija ugotovila, da se za domačo prodajo šteje, da ni v skladu z običajnim potekom trgovine, zato je bilo treba normalno vrednost konstruirati. Ta ugotovitev ni bila izpodbijana in ostaja veljavna. Tudi med tem pregledom ni te ugotovitve izpodbijala nobena zainteresirana stran.

(32) V uvodnih izjavah 29 do 34 dokončne uredbe je Komisija ugotovila, da so bile domače cene v Indoneziji in Argentini zaradi razlike v izvoznih dajatvah, ki jih je Indonezija naložila na glavne vhodne surovine (sojino olje in soja v Argentini ter surovo palmovo olje v Indoneziji), in izvoznih dajatvah, ki sta jih Indonezija in Argentina naložili na končni izdelek (biodizel), znižane, kar bi bilo treba upoštevati pri konstruiranju normalne vrednosti.

(33) Na podlagi tega je Komisija pri konstruiranju normalne vrednosti stroške glavnih surovin, prikazane v evidencah proizvajalcev izvoznikov, nadomestila z referenčnimi cenami, ki so jih v zadevnih državah objavili ustrezni organi.

(34) Komisija je svoje sklepe v prvotni preiskavi utemeljila tudi z razlago, da lahko v skladu s členom 2.2.1.1 Protidampinškega sporazuma STO preiskovalni organ zavrne uporabo evidenc proizvajalcev izvoznikov, če ugotovi, da (i) niso skladne s splošno sprejetimi računovodskimi načeli ali (ii) ne izražajo ustrezno stroškov, ki so povezani s proizvodnjo in prodajo obravnavanega izdelka (uvodni izjavi 42 in 72 dokončne uredbe).

(35) Odbor in pritožbeni organ v poročilih za Argentino in Indonezijo menita, da Komisija ni zagotovila zadostne pravne podlage na podlagi člena 2.2.1.1 za sklep, da evidence indonezijskih in argentinskih proizvajalcev ne izražajo ustrezno stroškov, povezanih s proizvodnjo in prodajo biodizla, ali za neupoštevanje ustreznih stroškov iz navedenih evidenc pri konstruiranju normalne vrednosti biodizla.

(36) Po poročilih o Argentini je Komisija znova izračunala normalno vrednost za proizvajalce izvoznike v Argentini z uporabo metodologije, ki je bila za Argentino pojasnjena v uvodnih izjavah 40 do 49 začasne uredbe ([1]). Kot je bilo pojasnjeno zgoraj v uvodnih izjavah 11 in 12, je Komisija prvotno znova izračunala tudi normalno vrednost za proizvajalce izvoznike v Indoneziji, pri čemer je uporabila metodologijo, ki je bila za Indonezijo pojasnjena v uvodnih izjavah 60 do 65 začasne uredbe ([1]). Komisija je zdaj to metodologijo znova uporabila za obe državi.

(37) EBB je v pripombah, predloženih po ponovnem odprtju te zadeve, trdil, da poročila ne preprečujejo prilagoditve stroškov stroškom surovin pri konstruiranju normalne vrednosti, če je prilagoditev ustrezno utemeljena. Enaka trditev je bila podana med pregledom po poročilih o Argentini, Komisija pa jo je zavrnila, saj njeno sprejetje ne bi bilo v skladu z ugotovitvami poročil, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 43 do 53 uredbe o spremembi. Ker ta razlaga ostaja veljavna po poročilu o Indoneziji, je Komisija to trditev znova zavrnila.

(38) Iz razlogov, pojasnjenih v uvodnih izjavah 44 in 64 začasne uredbe, se ni štelo, da se domača prodaja v kateri od teh dveh držav izvaja v običajnem poteku trgovine, zato je bilo treba normalno vrednost podobnega izdelka konstruirati v skladu s členom 2(3) in (6) osnovne uredbe. To je bilo storjeno tako, da so se prilagojenim proizvodnim stroškom v obdobju preiskave prišteli nastali prodajni, splošni in administrativni stroški (PSA) ter razumna stopnja dobička.

(39) Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 46 in 65 začasne uredbe, je Komisija menila, da za Indonezijo zneska za dobiček ni mogoče utemeljiti na dejanskih podatkih vzorčenih družb. Zato je bil delež dobička, uporabljen pri konstruiranju normalne vrednosti, določen v skladu s členom 2(6)(c) osnovne uredbe na podlagi razumnega deleža dobička, ki bi ga lahko dosegla mlada in inovativna kapitalsko intenzivna industrija te vrste pod normalnimi pogoji konkurence na prostem in odprtem trgu, in sicer je znašal 15 % na podlagi prihodkov od prodaje.

(40) V zadevah STO v zvezi z Argentino in Indonezijo sta določitev 15-odstotnega deleža dobička izpodbijali obe državi, ki sta trdili, da dobiček ne temelji na „razumni metodi“, kot se zahteva v členu 2.2.2(iii) Protidampinškega sporazuma STO. Organi STO so v obeh primerih ugotovili, da EU v zvezi s tem ni ravnala neskladno s Protidampinškim sporazumom STO. Zato stopnja dobička, uporabljena pri konstruiranju normalne vrednosti, ostaja 15 %.

(41) En proizvajalec izvoznik iz Indonezije, družba PT Cermerlang Energi Perkasa, je v pripombah trdil, da bi morala Komisija za izračun uporabiti podatke vzorčenih proizvajalcev, vsekakor pa ne bi smela samodejno uporabiti člena 2(6)(c) osnovne uredbe. Trditev je po razkritju ponovil. Vendar so organi STO, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 40, ugotovili, da to, da je Komisija uporabila ta člen, ni bilo v neskladju s pravili STO. Komisija je zato to trditev zavrnila.

4.2 **Zgornja meja dobička**

(42) Odbor STO je potrdil delež dobička, ki ga je EU določila na podlagi člena 2.2.2(iii) Protidampinškega sporazuma STO, vendar je v poročilu o Indoneziji navedel, da mora organ ob določanju dobička na podlagi katere koli druge razumne metode na podlagi člena 2(6)(c) osnovne uredbe v skladu s Protidampinškim sporazumom STO zagotoviti, da dobiček ne presega dobička, ki ga običajno dosežejo drugi izvozniki izdelkov iste splošne kategorije v državi. Po mnenju odbora EU ni določila take zgornje meje dobička.

(43) Da bi se lahko določila zgornja meja dobička iz člena 2.2.2(iii) Protidampinškega sporazuma STO, je bilo treba ugotoviti, katere družbe proizvajajo izdelke, za katere bi se štelo, da spadajo v „isto splošno kategorijo“ kot biodizel.

(44) Odbor je v poročilu o Indoneziji v odstavku 7.62 opozoril, da „člen 2.2.2(iii) Protidampinškega sporazuma STO izrecno ne določa, kako mora preiskovalni organ za namene določitve ‚dobička, ki se običajno doseže‘, opredeliti, kateri izdelki spadajo v isto splošno kategorijo izdelkov. Strinjamo se z Evropsko unijo, da obsega izdelkov v isti splošni kategoriji ni treba oblikovati široko“. V odstavku 7.63 je dodal, da lahko „po našem mnenju […] razumen in objektiven organ sklene, da je ista splošna kategorija izdelkov ožja kategorija“.

([1]) UL L 141, 28.5.2013, str. 6.

(45) Komisija je na podlagi ugotovitev poročila o Indoneziji znova preučila razpoložljive podatke, ki se lahko uporabijo za določitev zgornje meje dobička za Argentino in Indonezijo. Menila je, da ima na voljo dva sklopa podatkov, ki bi spadala v isto splošno kategorijo izdelkov.

(46) Prvi sklop podatkov so predložile vzorčene družbe med prvotno preiskavo. V členu 2.2.2 Protidampinškega sporazuma STO je navedeno, da je delež dobička za „izvoznika ali proizvajalca v preiskavi“ na podlagi člena 2.2.2 (iii) navzgor omejen z deležem dobička, ki ga običajno dosežejo „drugi izvozniki ali proizvajalci s prodajo izdelkov iste splošne kategorije“. Najožja razlaga iste splošne kategorije izdelkov na podlagi tega člena bi bila omejena na povsem enak izdelek, tj. biodizel. Podatki, potrebni za izračun zgornje meje dobička na podlagi dobička, ki so ga dosegli proizvajalci biodizla v Indoneziji in Argentini, so Komisiji že na voljo, saj so ji jih med prvotno preiskavo predložile vzorčene družbe.

(47) Dejstvo, da se dobiček, ki so ga vzorčene družbe dejansko dosegle, ni uporabil za določitev stopnje dobička za vsakega od teh proizvajalcev na podlagi člena 2(6) osnovne uredbe, Komisiji ne preprečuje, da bi te podatke uporabila za določitev zgornje meje dobička na podlagi člena 2(6)(c). To izhaja iz besedila v odstavku 7.65 poročila o Indoneziji, kjer se odbor ne strinja s trditvijo, da „dobiček, ki se običajno doseže“, v členu 2.2.2(iii) Protidampinškega sporazuma STO pomeni, da preiskovalcu ni treba upoštevati dobička, doseženega pri prodaji, ki se ne šteje za skladno z običajno poslovno prakso. En indonezijski proizvajalec izvoznik, družba PT Cermerlang Energi Perkasa, je v pripombah trdil tudi, da Komisija na podlagi poročila o Indoneziji pri izračunu zgornje meje dobička ne sme zanemariti dobička, povezanega z domačo prodajo biodizla v Indoneziji, na podlagi trditve, da se zanjo ne šteje, da se izvaja v običajnem poteku trgovine.

(48) Komisija je v skladu s to ozko razlago kategorije izdelkov, ki je torej biodizel, zgornjo mejo dobička za posameznega proizvajalca izračunala z uporabo deleža dobička, ki so ga dosegli drugi proizvajalci v preiskavi. Da bi se na primer izračunal delež dobička za indonezijskega proizvajalca Wilmar, se je uporabilo tehtano povprečje dobička, ki so ga dosegli drugi preverjeni indonezijski proizvajalci v preiskavi, in sicer družbe P.T. Ciliandra, P.T. Musim Mas in P.T. Pelita. Za družbo P.T. Ciliandra je bilo po drugi strani uporabljeno tehtano povprečje dobička, ki so ga dosegle družbe Wilmar, P.T. Musim Mas in P.T. Pelita. Ta metodologija je bila uporabljena tudi za izračun zgornje meje dobička za preverjene argentinske proizvajalce v preiskavi.

(49) Drugi sklop podatkov vključuje podatke proizvajalcev, ki niso bili vključeni v preiskavo, Komisiji pa so bili ti podatki predloženi med prvotno preiskavo. Eden od indonezijskih proizvajalcev iz takratne preiskave je predložil podatke povezane družbe o prodaji mešanic biodizla in mineralnega dizla ter prodaji dizelskega goriva in kurilnega olja za plovila („druga goriva“). Sporočena stopnja dobička, povezana s to prodajo, je bila 10,2-odstotna. Če bi se ta stopnja dobička uporabila kot zgornja meja dobička, verjetno za vse družbe v Indoneziji ne bi bil ugotovljen damping ali pa bi bile ugotovljene stopnje dampinga *de minimis*. Vendar so bili ti nepreverjeni podatki predloženi le za enega proizvajalca iz Indonezije, drugi proizvajalci iz Indonezije ali Argentine pa Komisiji niso predložili podobnih podatkov. Ker razpoložljivih podatkov zato ni mogoče dosledno uporabiti za obe državi, po mnenju Komisije ne bi bilo primerno, da bi se za določitev zgornje meje dobička uporabili podatki enega samega proizvajalca iz ene države. Poleg tega v času, ki je bil Komisiji na voljo po ponovnem začetku preiskave, ni bilo mogoče preveriti točnosti predloženih podatkov in osnovnih izračunov. V vsakem primeru, glede na to, da je v uvodni izjavi 62 ugotovljeno, da je stopnja dampinga za celotno državo *de minimis*, in da se zato preiskava zaključi za vse družbe, Komisija meni, da uporaba nepreverjenih sporočenih podatkov o dobičku pri prodaji mešanic biodizla z mineralnim oljem, da se vzpostavi zgornja meja dobička, ni bila potrebna. Komisiji se je zato zdelo bolj primerno uporabiti podatke, ki so bili predloženi in preverjeni med prvotno preiskavo.

(50) Dva proizvajalca izvoznika iz Indonezije, družbi Wilmar in PT Pelita Agung Agrindustri, pa tudi indonezijski organi so trdili, da je polje proste presoje Komisije pri izbiri podatkov za določitev zgornje meje dobička omejeno z ugotovitvami odbora v poročilu o Indoneziji. Po razkritju je družba Wilmar ponovno poudarila navedeno točko. Po mnenju teh zainteresiranih strani mora Komisija uporabiti stopnje dobička pri prodaji mešanic biodizla z mineralnim oljem ali dobiček, dosežen pri prodaji dizelskega goriva in kurilnega olja za plovila. Vendar v poročilu o Indoneziji ni ničesar, kar bi Komisiji preprečevalo uporabo drugih razpoložljivih ustreznih podatkov. Odbor v odstavku 7.70 navaja, da bi „organi EU […] lahko to prodajo uporabili za določitev zgornje meje dobička,“ v odstavku 7.72 pa, da bi „organi EU […] morali za določitev zgornje meje dobička uporabiti prodajo dizelskega goriva in kurilnega olja za plovila družbe [[***]]“. Iz besed „lahko“ in „morali“, ki ju

je odbor uporabil v poročilu o Indoneziji, je razvidno, da bi po njegovem mnenju Komisija morala preučiti, ali bi se ti podatki lahko uporabili za določitev zgornje meje dobička, ne pa da teh informacij ni upoštevala zaradi nepravilne razlage izraza „dobiček, ki se običajno doseže“. Ta prodaja se je zdaj preučila v uvodni izjavi 49, pri čemer se uporaba te določene prodaje ni štela niti za ustrezno niti za nujno.

(51) EBB je v pripombah predložil drugi sklop podatkov, ki bi jih Komisija lahko uporabila za izračun zgornje meje dobička. Ti podatki so se nanašali na tri družbe, ki zadevnega izdelka v obdobju preiskave niso proizvajale ali prodajale v eni od držav, ki sta bili predmet preiskave. Na podlagi javno dostopnih informacij in informacij, ki sta jih predložila dva proizvajalca izvoznika iz Indonezije, je postalo jasno, da te tri družbe nimajo sedeža v Indoneziji, temveč v Maleziji in Singapurju. Podatki, ki jih je predložil EBB, so bili zbirni podatki iz letnih poročil in/ali objave rezultatov zadevnih družb, predstavljajo pa stopnje dobička za morda raznovrstne izdelke in povezane družbe.

(52) Komisiji se ti podatki niso zdeli primerni za določitev zgornje stopnje dobička. Glavni izdelki teh družb so palmovo olje in izdelki, kot so maščobne kisline, glicerin, gnojila, sladkor in melasa, stearin, kakavovo maslo ali oleokemikalije. Nekatere družbe zagotavljajo tudi nepovezane storitve, kot so upravljanje stanovanjskih nepremičnin, upravljanje denarnih sredstev ali vzdrževanje v železniškem prometu. Za izdelke teh družb se ne more šteti, da spadajo v isto splošno kategorijo izdelkov kot zadevni izdelek, tj. biodizel. To velja zlasti za palmovo olje, saj gre za surovino, ki se uporablja kot glavna vhodna surovina za proizvodnjo biodizla. Komisija meni, da bi se navedena kategorija razlagala preširoko, če bi se ta izdelek vključil v isto splošno kategorijo kot biodizel. Komisija je zato zavrnila uporabo predlaganih podatkov.

(53) V nedavno zaključeni protidampinški preiskavi o uvozu biodizla iz Indonezije v Združene države so organi Združenih držav izračunali stopnjo dobička v višini 6,15 % ([1]). Komisija je preučila, ali bi se ta številka lahko uporabila kot zgornja meja dobička. Ker pa je izhajala iz računovodskih izkazov proizvajalca s sedežem v Nemčiji, Komisija teh podatkov prav tako ni mogla uporabiti.

(54) Skratka, metodologija iz uvodnih izjav 46 do 48 sledi logiki iz člena 2.2.2(iii) Protidampinškega sporazuma STO in uporablja podatke, ki so Komisiji znani in so ji na voljo v spisu, zaradi česar ni potrebe po nadaljnji preiskavi. Zato se šteje, da je v tem primeru ta metodologija najustreznejša.

(55) Rezultati uporabe te metodologije so navedeni v nadaljevanju. Kar zadeva Argentino, so imeli vsi vključeni proizvajalci dejansko stopnjo dobička višjo od 15 %, ki je bila, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 39 in 40, uporabljena v prvotni preiskavi. Tehtano povprečje katere koli kombinacije teh stopenj dobička bi zato prav tako privedlo do zgornje meje dobička, višje od 15 %. To pomeni, da je 15-odstotna stopnja dobička, določena v prvotni preiskavi, nižja od posameznih zgornjih mej dobička, zato je to stopnja dobička, ki jo je treba uporabiti za izračune stopenj dampinga.

(56) Kar zadeva Indonezijo, so bile stopnje dobička, ki so jih dejansko dosegli proizvajalci v preiskavi, prav tako višje od 15 % za vse družbe razen ene. Ker se za izračun posameznih zgornjih mej dobička uporablja tehtano povprečje, ta stopnja dobička, nižja od 15 %, za nekatere proizvajalce privede do zgornjih mej dobička, nižjih od 15 %, zato je treba nekatere stopnje dobička, uporabljene za izračun stopenj dampinga, prilagoditi navzdol. Za eno družbo je bila zgornja meja dobička višja od 15 %, kar pomeni, da je še vedno treba uporabiti 15-odstotno stopnjo dobička. Zgornje meje dobička za ostale tri družbe so nižje od 15 %, kar pomeni, da stopnje dobička, uporabljene za izračun normalne vrednosti, ne morejo biti višje od navedene zgornje meje. Z uporabo te metodologije so bili izračunani rezultati, navedeni v nadaljevanju.

Preglednica 1

Družba	Stopnja dobička
P.T. Ciliandra Perkasa, Jakarta	15 %
P.T. Musim Mas, Medan	12,87 %
P.T. Pelita Agung Agrindustri, Medan	14,42 %
P.T Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; P.T. Wilmar Nabati Indonesia, Medan	14,42 %

([1]) Ministrstvo Združenih držav za trgovino, preiskava A-560-830, memorandum, „Prilagoditve stroškov proizvodnje in izračuna konstruirane vrednosti za končno določitev – Wilmar Trading Pte. Ltd“, 20. februar 2018.

4.3 **Dvojno upoštevanje**

(57) Odbor je v poročilu o Indoneziji ugotovil, da EU ni konstruirala izvozne cene enega indonezijskega proizvajalca izvoznika, tj. družbe P.T. Musim Mas, na podlagi cene, po kateri je bil uvoženi biodizel, ki ga proizvaja družba P.T. Musim Mas, prvič nadalje prodan neodvisnim kupcem v EU, kot se zahteva v členu 2.3 Protidampinškega sporazuma STO.

(58) Določena vrsta biodizla (biodizel na osnovi destilata maščobnih kislin palmovega olja) se lahko zaradi izpolnjevanja obveznih ciljev EU glede mešanja biodizla „upošteva dvakrat“. Zato morajo pripravljavci mešanic v EU uporabiti samo polovico te vrste biodizla, da bi izpolnili obvezne cilje EU glede mešanja biodizla. Ker je ta vrsta biodizla zato za kupce dragocenejša, lahko njen proizvajalec stranki zaračuna premijo. V tem posebnem primeru se vprašanje dvojnega upoštevanja nanaša na določen izvoz družbe P.T. Musim Mas strankam v Italiji. EU v prvotni preiskavi ni upoštevala te premije pri konstruiranju izvozne cene biodizla.

(59) Ob upoštevanju ugotovitve STO, da je EU napačno zanemarila to premijo, ki so jo plačale stranke v Italiji, je Komisija ponovno ocenila izračune in za družbo P.T. Musim Mas izvozno ceno ustrezno prilagodila.

4.4 **Ponovno izračunane stopnje dampinga**

(60) Glede na sodbe Splošnega sodišča ter ugotovitve in priporočila v poročilih o Indoneziji in Argentini so spremenjene stopnje dajatve za vse indonezijske in argentinske izvoznike, izražene kot cena CIF meja Unije brez plačane carinske dajatve, take, kot je navedeno v nadaljevanju.

Preglednica 2

Država	Družba	Stopnja dampinga
Indonezija	P.T. Ciliandra Perkasa, Jakarta	– 4,0 %
	P.T. Musim Mas, Medan	– 4,7 %
	P.T. Pelita Agung Agrindustri, Medan	4,4 %
	P.T Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; P.T. Wilmar Nabati Indonesia, Medan	6,2 %
Argentina	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	4,5 %
	Molinos Agro SA, Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Bahia Blanca; Vicentin SAIC, Avellaneda	6,6 %
	Aceitera General Deheza SA, General Deheza; Bunge Argentina SA, Buenos Aires	8,1 %

(61) Komisija je zaradi visokih negativnih stopenj dampinga za dve od štirih vzorčenih indonezijskih družb preverila, ali je tehtana povprečna stopnja dampinga na ravni države ob upoštevanju negativnih stopenj višja od stopnje *de minimis*, kakor je določena v členu 9(3) osnovne uredbe.

(62) Damping v vzorcu indonezijskih družb, izražen kot delež vrednosti CIF izvoza vzorca, je bil 1,6 %, tj. nižji od 2-odstotnega praga *de minimis*.

(63) Glede na stopnjo dampinga *de minimis* na ravni države bi bilo treba ustaviti preiskavo v zvezi z uvozom biodizla iz Indonezije, in sicer brez ukrepov.

5. **SPREMENJENE UGOTOVITVE O ŠKODI NA PODLAGI POROČIL**

(64) V poročilih o Argentini je bilo med drugim ugotovljeno, da EU pri preučitvi učinka dampinškega uvoza na domačo industrijo ni ravnala v skladu s členom 3.1 in 3.4 Protidampinškega sporazuma STO, kolikor se ta učinek nanaša na proizvodno zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti.

(65) V uredbi o spremembi, ki je bila sprejeta po poročilih o Argentini, je bilo to vprašanje obravnavano v uvodnih izjavah 87 do 123 ([1]). V sodbah Splošnega sodišča in poročilu o Indoneziji ni nobene ugotovitve, zaradi katere bi bilo treba znova oceniti to analizo, ki torej še vedno drži.

([1]) Izvedbena uredba (EU) 2017/1578 z dne 18. septembra 2017 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 1194/2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije (UL L 239, 19.9.2017, str. 9).

(66) Med prvotno preiskavo se je zdelo primerno opraviti kumulativno oceno uvoza iz Argentine in Indonezije, saj so bili takrat pogoji iz člen 3(4) osnovne uredbe izpolnjeni. Sklepi o škodi in vzročni zvezi so zato temeljili na skupnem učinku uvoza biodizla iz obeh držav. Vendar ti pogoji zdaj niso več izpolnjeni, saj je bilo ugotovljeno, da je stopnja dampinga za Indonezijo na ravni države nižja od 2-odstotne stopnje *de minimis*.

(67) Zato je treba ugotoviti, ali bi analiza vzročne zveze, omejena na dampinški uvoz biodizla iz Argentine, privedla do sklepa, da obstaja vzročna zveza med dampinškim uvozom in škodo, ki jo je utrpela industrija Unije.

5.1 **Ugotovitve o škodi**

(68) Kar zadeva Argentino, ugotovitve iz sodb Sodišča in poročila o Indoneziji ne vplivajo na metodologijo, na kateri temelji analiza škode, izvedena v dokončni uredbi. Ustrezne ugotovitve iz dokončne uredbe zato ostajajo veljavne.

(69) Celotna proizvodnja Unije v obravnavanem obdobju je bila približno 9 052 871 ton, potrošnja biodizla v Uniji pa se je povečala za 5 %. Obseg uvoza iz Argentine se je v obravnavanem obdobju povečal za skupno 41 %, tržni delež pa se je v istem obdobju povečal s 7,7 % na 10,8 %. Čeprav so se uvozne cene biodizla iz Argentine v obravnavanem obdobju zvišale, so bile še vedno nižje od cen industrije Unije v istem obdobju. Razlika med cenami iz Argentine in cenami Unije, izražena kot delež tehtane povprečne cene franko tovarna industrije Unije, tj. stopnja nelojalnega znižanja cen, je bila med 4,5 % in 9,1 %. Medtem ko je dobičkonosnost industrije Unije leta 2009 znašala 3,5 %, se je nato zmanjšala na izgubo in v obdobju prvotne preiskave (1. julij 2011–30. junij 2012) dosegla – 3,5 %.

(70) Analiza v dokončni uredbi je pokazala, da je industrija Unije utrpela znatno škodo, kakor je opredeljena v členu 3(5) osnovne uredbe. Čeprav se je potrošnja povečala, je industrija Unije izgubila tržni delež, zmanjšala se je tudi dobičkonosnost. Hkrati je uvoz pridobil tržni delež in nelojalno znižal prodajne cene proizvajalcev Unije.

5.2 **Spremenjene ugotovitve glede vzročne zveze**

(71) Kot je pojasnjeno v točki 5.1, je bil ugotovljeno, da je bil ves uvoz iz Argentine v Unijo v obdobju preiskave dampinški. Iz ugotovitev v dokončni uredbi je razvidno tudi, da se je obseg poceni dampinškega uvoza iz Argentine močno povečal (za 41 % v obravnavanem obdobju), zaradi česar se je tržni delež do konca obravnavanega obdobja povečal za tri odstotne točke.

(72) Industrija Unije je v obravnavanem obdobju kljub 5-odstotnemu povečanju potrošnje izgubila 5,5 odstotne točke tržnega deleža. Čeprav so se povprečne cene dampinškega uvoza iz Argentine v obravnavanem obdobju povišale za 54 %, so bile v istem obdobju še vedno znatno nižje od cen industrije Unije. Dampinški uvoz je nelojalno nižal prodajne cene industrije Unije, pri čemer je v obdobju preiskave povprečna stopnja nelojalno znižanih prodajnih cen znašala 8 %.

(73) Ker je bila preiskava v zvezi z Indonezijo ustavljena, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 60 do 63, je treba uvoz iz Indonezije oceniti ločeno kot še en dejavnik, ki je morda prav tako povzročil škodo.

(74) Spremenjeni podatki o uvozu iz tretjih držav (vključno z Indonezijo) so prikazani v spodnji preglednici.

Preglednica 3

		2009	2010	2011	OP
Prodaja proizvajalcev EU	Obseg prodaje (v tonah)	9 454 786	9 607 731	8 488 073	9 294 137
	Indeks 2009 = 100	*100*	*102*	*90*	*98*
	Tržni delež	84,7 %	83,3 %	76,1 %	79,2 %
	Indeks 2009 = 100	*100*	*98*	*90*	*94*

		2009	2010	2011	OP
Uvoz iz Argentine	Uvoz skupaj (v tonah)	853 589	1 179 285	1 422 142	1 263 230
	Indeks 2009 = 100	*100*	*138*	*167*	*148*
	Tržni delež	7,7 %	10,2 %	12,7 %	10,8 %
	Indeks 2009 = 100	*100*	*135*	*167*	*141*
Uvoz iz Indonezije	Uvoz skupaj (v tonah)	157 915	495 169	1 087 518	995 663
	Indeks 2009 = 100	*100*	*314*	*689*	*631*
	Tržni delež	1,4 %	4,3 %	9,7 %	8,5 %
	Indeks 2009 = 100	*100*	*303*	*689*	*600*
Druge tretje države	Uvoz skupaj (v tonah)	699 541	256 327	161 973	175 370
	Indeks 2009 = 100	*100*	*37*	*23*	*25*
	Tržni delež	6,3 %	2,2 %	1,5 %	1,5 %
	Indeks 2009 = 100	*100*	*35*	*23*	*24*

(75) Po uvedbi ukrepov na uvoz iz Združenih držav (ZDA) leta 2009 in preiskavi proti izogibanju zoper uvoz, poslan iz Kanade, ki je bila izvedena leta 2010, se je znatno zmanjšal uvoz iz ZDA, Norveške in Južne Koreje. Po drugi strani se je delež uvoza iz Indonezije z 1,4 % povečal na 8,5 %, kar pomeni 500-odstotno povečanje v obravnavanem obdobju. Hkrati se je tržni delež industrije Unije s 84,7 % zmanjšal na 79,2 %.

(76) Podobno se je uvoz iz Indonezije v obravnavanem obdobju povečal za več kot petkrat, prodaja industrije Unije pa se je zmanjšala. Natančnejša preučitev kaže, da se je leta 2010 obseg prodaje uvoza iz Indonezije povečal za 214 %. Vendar se je istega leta povečal tudi obseg prodaje industrije Unije, in sicer za 2 %. Šele naslednje leto se je obseg prodaje industrije Unije močno zmanjšal, kar je sovpadlo z nadaljnjim povečanjem uvoza iz Indonezije za 119 % od leta 2010 do leta 2011.

Preglednica 4

Cena na tono (v EUR)	2009	2010	2011	OP
EU	797	845	1 096	1 097
Indeks 2009 = 100	*100*	*106*	*137*	*138*
Argentina	629	730	964	967
Indeks 2009 = 100	*100*	*116*	*153*	*154*
Indonezija	597	725	864	863
Indeks 2009 = 100	*100*	*121*	*145*	*145*
Druge tretje države (brez Indonezije)	527	739	1 037	1 061
Indeks 2009 = 100	*100*	*140*	*197*	*201*

(77) Poleg tega so bile povprečne cene uvoza iz Indonezije v celotnem obravnavanem obdobju znatno nižje kot cene industrije Unije in uvoza iz Argentine. Ker pa so med izdelkom iz Indonezije in izdelkom na trgu Unije nekatere razlike, je treba to izvozno ceno prilagoditi, da se upošteva konkurenčno razmerje med njima.

(78) Komisija je v uvodnih izjavah 93 do 97 začasne uredbe ceno prilagodila z upoštevanjem razlike v ceni na trgu Unije med prodajo biodizla s sposobnostjo filtra (CFPP) 13 (ki odraža indonezijsko kakovost) in prodajo biodizla s CFPP 0 (ki odraža kakovost EU). Tudi po tej prilagoditvi so indonezijske izvozne cene še vedno nelojalno znižale prodajne cene Unije za 4 %.

(79) Vendar je odbor v odstavkih 7.158 in 7.159 poročila o Indoneziji navedel, da se v tej prilagoditvi cene ni ustrezno upoštevala „kompleksnosti konkurenčnih razmerij“ med uvoženim indonezijskim biodizlom in mešanim izdelkom, ki ga prodaja industrija Unije. Odbor ni ponudil natančnejših smernic glede metodologije za merjenje tega razmerja.

(80) Komisija je ugotovila, da obstaja zelo širok nabor možnosti za mešanje različnih vrst biodizla z indonezijskim biodizlom, da bi se dobil primerljiv izdelek EU. Zato ni praktično, da se izračunajo podatki o ceni za te različne vrste mešanic biodizla za obdobje preiskave. Poleg tega evropski proizvajalci biodizla menijo, da se je v prvotni prilagoditvi cen, ki je privedla do 4-odstotnega nelojalnega znižanja prodajnih cen, ustrezno upoštevalo konkurenčno razmerje. Nazadnje, odbor sam je v odstavku 7.159 navedel, da bi se lahko s kompleksnejšo analizo še vedno utemeljila ugotovitev, da je uvoz iz Indonezije močno nelojalno znižal prodajno ceno mešanega izdelka industrije Unije. Komisija je zato sklenila, da je indonezijski izvoz v obdobju preiskave nelojalno znižal prodajne cene EU za vsaj 4 %.

(81) Da bi se vzpostavila vzročna zveza med dampinškim uvozom in škodo industriji Unije, je treba v skladu s členom 3(6) in (7) osnovne uredbe dokazati, da je dampinški uvoz povzročil znatno škodo industriji Unije in da se škoda, ki so jo povzročili drugi znani dejavniki, ne pripisuje dampinškemu uvozu. Pojem vzročne zveze se razlaga na način, združljiv s STO, kar pomeni, da je treba ugotoviti, ali obstaja resnično in bistveno vzročno razmerje med dampinškim uvozom in škodo, povzročeno domači industriji ([1]). V uvodni izjavi 189 dokončne uredbe je bilo ugotovljeno, da ni bil predložen noben dokaz, da vpliv drugih dejavnikov, obravnavanih posamično ali skupaj, ni bil tak, da bi prekinil vzročno zvezo med dampinškim uvozom iz Argentine in Indonezije skupaj ter škodo, ki jo je utrpela industrija Unije.

(82) Vendar je bilo treba ob upoštevanju dejstev in spremenjene analize iz uvodnih izjav od 71 do 80 po omejitvi analize zgolj na uvoz iz Argentine spremeniti tudi ta sklep.

(83) V obdobju preiskave je bila skoraj polovica celotnega uvoza v Unijo iz Indonezije po ceni, nižji od cen Unije in Argentine. Še pomembneje je, da je eksponentno povečanje obsega uvoza iz Indonezije in njegovega tržnega deleža bistveno prispevalo k znatni škodi, ki jo je utrpela industrija Unije.

(84) Učinek indonezijskega izvoza je prispeval k drugim dejavnikom, opredeljenim v začasni uredbi, med drugim presežni zmogljivosti industrije Unije in samopovzročeni škodi (uvodne izjave 132 do 140 začasne uredbe).

(85) Na tej podlagi je Komisija sklenila, da se je učinek uvoza biodizla iz Indonezije na Unijo in drugih dejavnikov, opredeljenih v prejšnji uvodni izjavi, na škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, tako oslabil, da ni mogoče ugotoviti, da obstaja resnično in bistveno vzročno razmerje med dampinškim uvozom iz Argentine in znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije.

(86) Po razkritju je EBB trdil, da narava škode, ki so jo povzročili drugi dejavniki, vključno z uvozom iz Indonezije, ne zmanjšuje vzročne povezave med znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, in uvozom iz Argentine. Trdil je tudi, da je Komisija v svoji analizi uporabila nepravilen standard, ki naj bi domnevno temeljil na predpostavki, da bi moral biti dampinški uvoz iz Argentine glavni ali edini vzrok znatne škode in ne le eden od vzrokov škode. Po mnenju EBB bi bilo dovolj dokazati, da je imel uvoz iz Argentine negativen učinek na industrijo Unije, ne da bi moral biti edini ali najpomembnejši dejavnik, ki je povzročil škodo. Glede na to, da je bil obseg uvoza iz Argentine v obravnavanem obdobju (od leta 2009 do sredine leta 2012) višji od uvoza iz Indonezije in ker je

([1]) V skladu s sklepom STO v zadevi proti EU v zvezi z izravnalnimi ukrepi za nekatere vrste polietilen tereftalata iz Pakistana, kjer je pritožbeni organ ugotovil, da je „[g]lavni cilj analize vzročne zveze v skladu s členom 15.5 Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih […], da preiskovalni organ ugotovi, ali obstaja ‚resnično in bistveno razmerje med vzrokom in posledicami‘ med subvencioniranim uvozom in škodo, povzročeno domači industriji“. Poročilo pritožbenega organa, AB-2017-5, WT/DS486/AB/R, 16. maj 2018, odstavek 5.226.

bilo argentinsko nelojalno nižanje cen industrije Unije v višini 8 % višje od indonezijskega nelojalnega nižanja cen v višini 4 %, je uvoz iz Argentine po mnenju EBB nedvomno negativno vplival na položaj industrije Unije, kar je dovolj za ugotovitev vzročne zveze med dampinškim uvozom iz Argentine in znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije.

(87) V zvezi s tem Komisija najprej poudarja, da je uporabljeni pravni standard pojasnila že v uvodni izjavi 81. V navedeni uvodni izjavi ni nobene navedbe pojma „glavni“ ali „najpomembnejši“ vzrok v zvezi z analizo vzročne zveze. Pravni standard temelji na členu 3(6) in (7) osnovne uredbe, v skladu s katerim je treba dokazati, da dampinški uvoz povzroča škodo, medtem ko je druge znane dejavnike prav tako treba preučiti, da se zagotovi, da se škoda, ki so jo povzročili ti drugi dejavniki, ne pripiše dampinškemu uvozu. Drugič, EEB trdi, da bi bilo ključno vprašanje, ali je imel dampinški uvoz „negativen vpliv na industrijo Unije“, vendar da pravni okvir tega vprašanja ne podpira. Dejansko je treba pri ustreznem pravnem preizkusu ugotoviti, ali je med dampinškim uvozom iz Argentine in znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, obstajalo „resnično in bistveno razmerje“.

(88) Komisija meni, da dejstva v spisu ne omogočajo take ugotovitve. Leta 2009, ko se je industrija Unije že spoprijemala z znatnim uvozom iz Argentine, vendar le z majhnimi količinami iz Indonezije, je njena dobičkonosnost znašala 3,5 %. Ko se je uvoz iz Indonezije bistveno povečal, je dobičkonosnost postala negativna in je v obdobju prvotne preiskave znašala – 2,5 %. V zvezi s tem je treba opozoriti, da se je uvoz iz Indonezije v navedenem obdobju povečal precej bolj kot argentinski uvoz (glej preglednico 3 zgoraj). Komisija zato meni, da opiranje EBB izključno na primerjavo zadevnih stopenj nelojalnega nižanja cen pri uvozu iz Indonezije (kot so bile prilagojene glede na razlike v kakovosti) in Argentine ne odraža v celoti in ustrezno učinka, ki ga je imel izvoz iz vsake države izvoznice na položaj industrije Unije, zlasti v zvezi z dobičkonosnostjo.

(89) Komisija sklepa, da ni mogoče ugotoviti resničnega in bistvenega vzročnega razmerja med dampinškim uvozom iz Argentine in znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, glede na pomen drugih znanih dejavnikov, ki so prispevali k navedeni škodi.

(90) Po objavi Izvedbene uredbe (EU) 2017/1578 se je javila ena družba, COFCO Argentina S.A., ki je trdila, da izpolnjuje vsa tri merila za nove proizvajalce izvoznike iz člena 3 dokončne uredbe, in predložila dokazila. Komisija je analizirala zahtevo in dokaze. Vendar je glede na rezultate obnovljene preiskave zahteva postala nepomembna.

6. **SKLEPNA UGOTOVITEV**

(91) Preiskavo bi bilo treba ustaviti, ker (i) so stopnje dampinga iz Indonezije *de minimis* in (ii) ni mogoče ugotoviti, da obstaja resnično in bistveno vzročno razmerje med dampinškim uvozom iz Argentine in znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, kot se zahteva v členu 3(7) osnovne uredbe. To pomeni, da je treba razveljaviti obstoječe ukrepe, ki še vedno veljajo za tiste proizvajalce izvoznike iz Argentine in Indonezije, ki pred Splošnim sodiščem niso uspešno izpodbijali protidampinških ukrepov. Zaradi jasnosti in pravne varnosti bi bilo zato treba Izvedbeno uredbo (EU) št. 1194/2013 razveljaviti.

(92) Dokončne protidampinške dajatve, plačane v skladu z Izvedbeno uredbo (EU) št. 1194/2013 o uvozu biodizla iz Argentine in Indonezije, in začasne dajatve, dokončno pobrane v skladu s členom 2 navedene uredbe, bi bilo treba povrniti ali odpustiti, če se nanašajo na uvoz biodizla, ki so ga za izvoz v Unijo prodale družbe, ki so navedeno uredbo uspešno izpodbijale na sodišču, tj. argentinski proizvajalci izvozniki Unitec Bio SA, Molinos Rio de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cargill SACI in Louis Dreyfus Commodities S.A. (LDC Argentina SA) ter indonezijski proizvajalci izvozniki PT Pelita Agung Agrindustri, PT Ciliandra Perkasa, PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia in PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas). Povračilo ali odpust je treba zahtevati pri nacionalnih carinskih organih v skladu z veljavno carinsko zakonodajo.

(93) Po razkritju je družba PT Cermerlang Energi Perkasa trdila, da bi morala biti povrnitev in odpustitev protidampinških dajatev na voljo vsem družbam, ki so morale poravnati takšne dajatve, in ne samo družbam, ki so uspešno izpodbijale dokončno uredbo pred sodiščem. Poleg tega je trdila, da ne bi bilo treba razveljaviti le Izvedbene uredbe (EU) št. 1194/2013, temveč tudi Izvedbeno uredbo (EU) 2017/1578 o spremembi.

(94) Prvič, Komisija je opozorila, da je Izvedbena uredba (EU) 2017/1578 spremenila samo Izvedbeno uredbo (EU) št. 1194/2013. Ker se slednja uredba razveljavi, uredba o spremembi izgubi kakršen koli pravni učinek. Zato ni treba izrecno razveljaviti tudi uredbe o spremembi. Drugič, razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe (EU) št. 1194/2013 s strani Splošnega sodišča velja samo za družbe, ki so navedeno uredbo izpodbijale pred Sodiščem. Zato so bile protidampinške dajatve, obračunane za druge družbe, zakonito zbrane v skladu s pravom Unije. V kolikor je bilo v poročilu STO o Indoneziji ugotovljeno, da bi bilo treba protidampinške ukrepe za uvoz iz Indonezije uskladiti z obveznostmi Unije do STO, se je Komisija z Indonezijo strinjala, da navedene ugotovitve izvede do oktobra 2018. V skladu s splošnimi načeli STO o reševanju sporov bo takšno izvajanje imelo učinek šele od datuma začetka izvajanja. Komisija je zato zavrnila trditev, da bi bilo treba povrniti ali odpustiti tudi te dajatve.

(95) Glede na nedavno sodno prakso Sodišča [1] je tudi primerno, da se določi stopnja zamudnih obresti, ki jih je treba plačati v primeru povračila dokončnih dajatev, saj ustrezni veljavni carinski predpisi ne določajo take obrestne mere, uporaba nacionalnih predpisov pa bi povzročila neupravičeno izkrivljanje konkurence med gospodarskimi subjekti glede na to, katera država članica je izbrana za carinjenje.

7. **RAZKRITJE**

(96) Vse strani so bile obveščene o ugotovitvah Komisije in so lahko v določenem obdobju predložile pripombe.

(97) Odbor, ustanovljen s členom 15(1) osnovne uredbe, ni predložil mnenja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Protidampinški postopek v zvezi z uvozom monoalkilnih estrov maščobnih kislin in/ali parafinskih plinskih olj, pridobljenih s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora, v čisti obliki ali mešanici, s poreklom iz Argentine in Indonezije, ki se trenutno uvrščajo pod oznake KN ex 1516 20 98 (oznake TARIC 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 in 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (oznake TARIC 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 in 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (oznaka TARIC 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (oznake TARIC 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 in 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (oznake TARIC 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 in 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (oznake TARIC 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 in 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (oznake TARIC 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 in 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (oznake TARIC 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 in 3824 99 92 20), 3826 00 10 in ex 3826 00 90 (oznake TARIC 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 in 3826 00 90 30) („biodizel“), se ustavi.

Člen 2

Dokončne protidampinške dajatve, plačane v skladu z Izvedbeno uredbo (EU) št. 1194/2013 o uvozu biodizla iz Argentine in Indonezije, in začasne dajatve, dokončno pobrane v skladu s členom 2 navedene uredbe, se povrnejo ali odpustijo, kolikor se nanašajo na uvoz biodizla, ki so ga za izvoz v Unijo prodale naslednje družbe:

Družba	Dodatna oznaka TARIC
Argentina	
Unitec Bio SA, Buenos Aires	C 330
Molinos Agro SA, Buenos Aires	B 784
Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Bahia Blanca	B 784
Vicentin SAIC, Avellaneda	B 784
Aceitera General Deheza SA, General Deheza	B 782

[1] Sodba Sodišča z dne 18. januarja 2017, zadeva C-365/15, Wortmann, EU:C:2017:19, točke 35 do 39.

Družba	Dodatna oznaka TARIC
Bunge Argentina SA, Buenos Aires	B 782
Cargill SACI, Buenos Aires	C 330
Louis Dreyfus Commodities S.A. (LDC Argentina SA), Buenos Aires	B 783
Indonezija	
PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	B 788
PT Ciliandra Perkasa, Jakarta	B 786
PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan	B 789
PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	B 789
PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), Medan	B 787

Povračilo ali odpust dajatev se zahtevata pri nacionalnih carinskih organih v skladu z veljavno carinsko zakonodajo.

Če ni določeno drugače, se uporabljajo veljavni carinski predpisi. Obrestna mera v primeru povračila, ki sproži pravico do plačila zamudnih obresti, je mera, ki jo uporablja Evropska centralna banka pri svojih glavnih dejavnostih refinanciranja, objavljena v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*, veljavna na prvi koledarski dan meseca, v katerem se izteče rok za plačilo, ter povečana za eno odstotno točko.

Člen 3

Izvedbena uredba (EU) št. 1194/2013 se razveljavi.

Člen 4

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 18. oktobra 2018

Za Komisijo

Predsednik

Jean-Claude JUNCKER